

Arrest

nr. 318 411 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
Avenue J. Swartenbrouck 14
1090 BRUXELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekster en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekster (de dochter) en tweede verzoekster (haar moeder) verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 15 november 2020.

1.2. Tweede verzoekster, dient op 30 november 2020, samen met haar twee zonen en één schoondochter, een eerste verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 november 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep, weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. X d.d. 23 augustus 2023, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoeksters dienen samen op 11 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Voor tweede verzoekster betreft dit aldus het tweede beschermingsverzoek in België, voor eerste verzoekster (haar dochter), het eerste beschermingsverzoek.

1.4. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeksters op 26 september 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeksters gehoord worden op 7 maart 2024.

1.5. Op 22 mei 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend worden verstuurd op 23 mei 2024.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekster (de dochter) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent moslima van soennitische strekking. U bent afkomstig uit Bagdad (Centraal-Irak).

U diende als jong meisje al een hoofddoek te dragen van uw paternale familie en dat stemde u triest. Sinds u de leeftijd van 13-14 jaar had, was u beloofd aan uw paternale neef [F.]. Uzelf nam dit niet serieus, u geloofde in uw toekomst. Uw moeder zag dat huwelijk ook niet zitten, uw vader wilde de situatie afwachten. U maakte uw moeder duidelijk dat u nooit met uw neef zou trouwen en uw moeder beloofde u steeds te steunen.

Tijdens een schoolreis leerde u [A.D.] kennen. Jullie werden verliefd op elkaar. Uw moeder was op de hoogte van jullie relatie. U en [A.] belden elkaar regelmatig. Ook spraken jullie vaak af tijdens de schooluren, maar die afspraken konden niet altijd doorgaan. In totaal zag u hem een 4-tal keer gedurende jullie relatie van 1 jaar. In juni 2019 zaten jullie samen in een restaurant toen uw neef [F.] jullie betrapte. [A.] vluchtte weg en uw neef [F.] nam u met geweld mee naar huis. Omdat u de eer van de stam beschadigd heeft, sloeg hij u voor de ogen van uw ouders en broers. Hij belde zijn broers op en ook die kwamen langs. Een van de broers wilde u slaan, maar uw moeder kwam tussen en ving de slag op. Uw neven namen uw gsm af en zagen de gesprekken met en foto's van [A.]. Ze belden hem op en bedreigden ook hem. Nadien sloegen ze uw gsm kapot.

U mocht van uw paternale neven niet meer naar school gaan. Sindsdien verliet u uw woning niet meer, mochten uw vriendinnen u niet meer bezoeken en bleef u depressief binnen. Uw vader en broers waren boos op u omdat u de eer van de familie geschonden had. De eerste week na het incident kwamen uw neven u nog dagelijks bezoeken en zeiden dat ze het huwelijk met [F.] aan het voorbereiden waren. Nadien kwamen ze nog twee keer langs. In diezelfde periode werden uw broers [M.] en [K.] ook bedreigd door milities en er werd geëist dat ze wapens zouden dragen. Uw oudste broer [M.] werd eveneens ontvoerd. Meer weet u hier niet over.

Uiteindelijk verliet u als minderjarige Irak op 27 augustus 2019 samen met uw moeder [S.A.S.A.-R.] (O.V. [...]), uw broer [K.S.S.] (O.V. [...]), uw broer [M.S.S.] (O.V. [...]) en diens echtgenote [A.S.Z.] (O.V. [...]) en zijn minderjarige kinderen. Uw vader bleef omwille van zijn slechte gezondheidstoestand in Irak achter en trok bij zijn zus in. Na uw vertrek waren de neven heel boos en zeiden tegen uw vader dat hij geen gezag heeft over zijn gezin. U weet niet of er nog iets gebeurde, u wilde er ook niets over weten. U reisde legaal met een Turks visum naar Turkije. Na een verblijf van een maand in Turkije reisden jullie verder naar Griekenland. U verbleef een klein jaar in Griekenland met een 'Ausweis', maar diende er geen verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Vervolgens reisde u met uw moeder, schoonzus en haar kinderen door naar België waar u op 15 november 2020 aankwam. Op 30 november 2020 dienden uw moeder – u was toen nog minderjarig – en uw schoonzus een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Uw broer [A.] (O.V. [...]) verbleef hier reeds. Hij werd erkend als vluchteling op 30 juni 2017.

Op 12 januari 2021 dienden ook uw broers [M.] en [K.] hier een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 november 2022 werden de verzoeken van uw broer [M.], diens echtgenote, uw broer [K.] en van uw moeder door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 23 augustus 2023 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Zonder België te verlaten dienden uw broer [M.], diens echtgenote, uw broer [K.] en uw moeder elk op 11 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

U verzocht op die dag eveneens om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

Uzelf baseert uw verzoek enerzijds op de vrees die uw broers en moeder tijdens hun eerste verzoeken hebben toegelicht, namelijk dat jullie vrezen gedood te worden door de militie. Verder beroept u zich op uw eigen problemen met uw paternale familie omwille van uw relatie met en [A.]. Die problemen kenden hier in België nog een vervolg. Zo ging u op 18 augustus 2023 samen met enkele vriendinnen uit in een disco in Blankenberge. U was zo onder de indruk van die leuke avond en postte een 'live' op Instagram. Uw paternale nichten zagen die opname en toonden screenshots aan uw paternale familie. Uw ooms belden ook uw vader en uw broers op en u werd ervan beschuldigd de eer van de familie te hebben geschonden. Uw moeder moeide zich tijdens het telefoongesprek en stelde dat u een volwassen vrouw bent, niets verkeerd doet en dat ze zich niet met jullie moeten bemoeien. Twee dagen later kwamen de stammen – langs vaders- en moederszijde - bijeen en werden u en uw moeder verstoten. Uw vader ontving een document van jullie verstoting. Hierop kreeg uw vader een hartaanval en werd hij 2-3 dagen opgenomen in een ziekenhuis. Hij krijgt regelmatig beledigingen van de familie naar zijn hoofd geslingerd. Uw vader en broers zijn ook boos op u. Hier draagt u geen hoofddoek omdat u het gevoel heeft dat het u belemmert. Uw moeder kent psychische problemen omwille van alle problemen in Irak en omwille van de onzekere toekomst.

U vreest bij terugkeer vermoord te worden door de stammen omdat u door hen verstoten bent. U wil niet terugkeren naar Irak omdat u hier geïntegreerd bent, hier een toekomst wil en geen hoofddoek meer wil dragen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart (origineel); uw Iraaks nationaliteitsbewijs (origineel); verschillende foto's van verwondingen aan uw oog en uw nek (kopie); een foto van uw vader in een ziekenhuisbed (kopie); twee medische attesten betreffende de gezondheidsproblemen die uw vader kent (kopie); een document van de stammen waarin staat dat u en uw moeder verstoten zijn (kopie); 3 foto's van u en een vriendin in een disco (kopie).

Op 19 maart 2024 maakte u, middels een schrijven van uw advocaat, nog een aantal opmerkingen over. Zo paste u de schrijfwijze van een plaatsnaam en van de familienaam van en [A.] aan. Ook situeert u het schooluitje nu in 2017-2018 i.p.v. in 2017 en u stelde dat de relatie iets korter of langer dan een jaar duurde. U verduidelijkt dat u niet de school skippte om [A.] te zien, maar wel enkele minder belangrijke vakken. Ook uw moeder maakte middels hetzelfde schrijven van uw advocaat enkele opmerkingen over. Zo stelde ze dat uw vader geen bloeding heeft gehad maar een oud stolsel heeft en dat u niet in het begin van de relatie maar pas na enkele dagen met haar over uw relatie sprak. Verder stelde ze dat u in Irak een andere gsm had, met een oud Instagramaccount. Nu heeft u een nieuwe gsm en voegde u uw neven en nichten toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een vrouwelijke tolk en een vrouwelijke protection officer (PO) wenste om te kunnen praten over persoonlijke problemen (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en er werd voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dan ook een vrouwelijke tolk en PO voorzien. U werd hierdoor de kans geboden zonder de minste terughoudendheid over uw situatie en vrees te praten en uit niets blijkt dat u bepaalde zaken niet heeft kunnen aanbrengen. U op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets wilde toevoegen, gaf u louter wat toelichting bij uw reeds afgelegde verklaringen maar haalde u niet aan dat u nog bepaalde elementen niet had kunnen weergeven. U verklaarde ook uitdrukkelijk alle vragen en de tolk goed te hebben begrepen (zie CGVS p. 33).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden

toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak heeft verlaten en er momenteel niet kan terugkeren omdat uw broers er problemen kenden met milities, omdat u – ondanks de belofte met uw neef te huwen – er een relatie op nahield en omdat u en uw moeder uit de stammen gezet zijn omwille van uw 'live'-post op Instagram (CGVS p. 5 ev.).

Waar u zich beroept op de problemen die uw broers zouden hebben gekend met milities, waarover u bovendien niets weet te vertellen (CGVS p. 15), kan worden gewezen op het feit dat hun eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun vluchtmotieven. Om dezelfde reden werden ook de verzoeken van uw moeder en schoonzus, die zich baseerden op dezelfde asielmotieven als uw broers, afgesloten met een gelijkaardige beslissing. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissingen genomen in hoofde van uw familieleden. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de RvV. Kopieën van de beslissingen en de arresten werden in bijlage toegevoegd aan uw administratief dossier.

Ook de volgende verzoeken van uw broers [K.] en [M.] en uw schoonzus [A.], die zich hierbij op dezelfde motieven als aangehaald in het kader van hun eerste verzoeken baseerden, werden reeds door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard.

Het mag duidelijk zijn dat het thans louter verwijzen naar deze motieven, die reeds herhaaldelijk werden beoordeeld én bovendien ongeloofwaardig werden bevonden, geenszins tot een andersluidende conclusie kan leiden. De beslissing genomen in hoofde van uw broers, schoonzus en moeder in het kader van hun eerste verzoeken werden bovendien bevestigd door de RvV waardoor de vastgestelde motieven en ongeloofwaardigheid niet langer kan worden betwist. Zoals reeds vermeld wist u bovendien zelf niets te vertellen over deze beweerde problemen van uw broers, nochtans een van de kernelementen van uw relaas. Dit bevestigt eens te meer de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ook wat betreft uw eigen asielmotieven, met name de problemen met uw paternale neven, uw geheime relatie met [A.] en de problemen wegens uw post op Instagram, moet worden besloten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw beweerde vrees. Dit blijkt uit redenen die hieronder zullen worden uiteengezet.

Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat zowel uw moeder als uw broers en schoonzus tijdens hun eerste verzoeken om internationale bescherming de problemen die u zou hebben gekend met uw paternale neven en uw relatie met [A.] totaal onvermeld lieten (zie CGVS 1ste VIB moeder, weigeringsbeslissing 1ste VIB moeder en de weigeringsbeslissingen 1ste VIB van broer [K.] en broer [M.] en arresten RvV), waardoor de geloofwaardigheid van uw aangehaalde relaas en beweerde vrees reeds aanzienlijk wordt ondermijnd. Uw moeder beweerde dit niet vermeld te hebben omdat ze dacht dat door jullie vlucht naar België de problemen met de paternale neven voorbij waren (verklaring DVZ 2de VIB moeder vraag 17; CGVS 2de VIB moeder p. 12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen.

Zo kan in alle ernst worden aangenomen dat – als uw problemen met uw paternale neven omwille van uw relatie met [A.] daadwerkelijk mede aan de basis lagen van jullie vertrek uit Irak in augustus 2019 (CGVS p. 12 ev.; CGVS 2de VIB moeder p. 10 ev.) – uw moeder, uw beide broers en uw schoonzus tijdens hun eerste VIB hiervan wel degelijke enige melding zouden gemaakt hebben. Dat ze zich zouden beperken tot enkel de problemen die ze met milities zouden hebben gekend, houdt dan ook geen steek. Er kan van hen, verzoekers om internationale bescherming, immers worden verwacht dat zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun vraag om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen nemen en alle elementen aanbrengen om hun relaas uiteen te zetten. Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat ook uw broers en schoonzus inzake hun tweede verzoek om internationale bescherming evenmin enige melding maakten van de problemen die u en uw moeder zouden hebben gekend in Irak en waarom jullie mede Irak zouden hebben verlaten.

Ook de verstoting van u en uw moeder uit beide stammen van 20 augustus 2023 omwille van uw post op Instagram lieten ze totaal onvermeld. Dit is des te merkwaardiger aangezien hun tweede verzoek, net als uw verzoek, eveneens dateert van 11 september 2023. Bijgevolg kan er vanuit gegaan worden dat als uw problemen effectief de waarheid zouden bevatten, quod non, dat uw broers en schoonzus hiervan op de hoogte zouden zijn en dit eveneens zouden hebben vermeld tijdens hun eerste, dan wel tweede VIB, hetgeen

ze echter niet deden. Nochtans wonen jullie in België allemaal samen en stelden zowel u als uw moeder dat uw broers hieromtrent zouden zijn opgebeld (CGVS p. 12-15; Verklaring DVZ 2de VIB moeder, vraag5; CGVS 2de VIB moeder p. 20). Het feit dat uw broers en schoonzus deze problemen niet aanhaalden tijdens hun tweede verzoek om internationale bescherming ondermijnt dan ook bijkomend de geloofwaardigheid van uw aangehaalde problemen.

Kopieën van deze beslissingen genomen in hoofde van uw broers en schoonzus in het kader van hun tweede verzoek werden eveneens toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen, blijkt voorts eens te meer uit volgende.

Zo legde u bedrieglijke verklaringen af omtrent een eerder verzoek om internationale bescherming in Griekenland. Uit informatie waarover de Belgische autoriteiten beschikken, blijkt dat u op 24 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland (Cedoca, aanvraag derde landen). Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u nochtans in geen ander land een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend (verslag DVZ vraag 23). Ook op het CGVS werd u gevraagd of u in andere landen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U verklaarde geen asiel te hebben aangevraagd, maar zei nu wel dat u in Griekenland een 'Ausweis' had. Vervolgens werd u expliciet gevraagd of u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U stelde expliciet er geen asiel te hebben gevraagd. Wel beweerde u nu dat u er een algemene procedure deed, dat uw vingerafdrukken er genomen werden, maar u beweerde er niet geïnterviewd of ondervraagd te zijn. U zou enkel een 'Ausweis' gekregen hebben om u in Griekenland legaal te verplaatsen (CGVS p. 6, 31). Gelet op het feit dat uit informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk blijkt dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en dit herhaaldelijk bleef ontkennen, heeft u dan ook getracht om de Belgische autoriteiten te misleiden. Ondanks het feit dat u verklaarde in Griekenland niet te zijn geïnterviewd of te zijn ondervraagd (zie supra), blijkt uit dezelfde informatie waarover het CGVS beschikt, dat u wel degelijk wel gehoord en verklaringen heeft afgelegd tegenover de Griekse autoriteiten. Bovendien stoken uw verklaringen afgelegd voor de Belgische asielinstanties niet met hetgeen u eerder verklaarde ten aanzien van de Griekse asielinstanties, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ginds. Enkele flagrante tegenstrijdigheden aangaande verschillende kernelementen van uw vluchtrelaas halen de waarachtigheid van uw relaas dan ook verder onderuit.

Zo beweerde u voor de Griekse autoriteiten dat uw vader overleden is. Verder stelde u er Irak te hebben verlaten omwille van het conflict tussen soennieten en sjiieten en het gebrek aan veiligheid. Over de problemen met milities of over uw problemen met uw paternale neven en uw relatie met [A.] rept u er met geen woord.

Ten slotte legde u ook ongerijmde verklaringen af betreffende uw paspoort. Voor de Griekse autoriteiten beweerde u dat u uw paspoort op zee verloren bent (zie Grieks asioldossiers in uw administratief dossier). Voor de DVZ en het CGVS verklaarde u echter dat uw paspoort door de smokkelaar in Turkije werd ingehouden (verklaring DVZ vraag 25; CGVS p. 5).

Dit is niet ernstig en het vermoeden ontstaat dan ook dat u moedwillig uw paspoort achterwege houdt om zo bepaalde informatie voor het CGVS verborgen te houden. Het paspoort bevat immers niet enkel informatie aangaande iemands identiteit maar ook aangaande het moment van vertrek uit het land van herkomst, eventuele verblijfplaatsen en/of – statussen elders, Het mag duidelijk zijn dat het paspoort dan ook een essentieel document is waarvan in alle redelijkheid kan verwacht worden dat een verzoeker om internationale bescherming dit voorlegt ten aanzien van de instanties die uitspraak moeten doen omtrent het verzoek, dan wel minstens overtuigende en aannemelijke verklaringen kan afleggen om diens onvermogen dit document voor te leggen te verklaren. Uw ongerijmde verklaringen zijn geenszins ernstig en het spreekt voor zich dat dit dan ook een bijkomende negatieve indicatie inhoudt voor uw gehele geloofwaardigheid.

Geconfronteerd met voornoemde ongerijmdheden, kwam u bovendien niet verder dan simpelweg uw verklaringen voor de Griekse autoriteiten te ontkennen (CGVS p. 31, 33). Dit volstaat geenszins. Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt uw geloofwaardigheid al serieus ondermijnd.

Uw geloofwaardigheid wordt bijkomend ondermijnd door het feit dat u ook weinig aannemelijke verklaringen aflegde wat betreft de problemen die u zou hebben gekend met uw stammen omwille van uw discobezoek en de 'live'-post die u daarvan op Instagram plaatste. Zo beweerde u te zijn uitgegaan naar een discotheek in België en hiervan een 'live' te hebben gepost. Uw paternale nichten waren met u bevriend op Instagram en zagen dit. Ze namen hiervan screenshots en toonden dit aan uw paternale ooms en uw vader. U en uw moeder werden daarom uit de stammen verstoten en uw vader kreeg een hartaanval (CGVS p. 5, 16, 30-31).

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u zich in dit verband beperkt tot het uiten van enkele blote beweringen zonder deze evenwel te staven aan de hand van enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs. U legde weliswaar enkele foto's neer van u en uw vriendin voor een toog, maar hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u aan het uitgaan was in een disco en hiervan een 'live'-post zou gemaakt hebben op Instagram (CGVS p. 5, 31). Bovendien kan aan foto's geen bewijswaarde worden toegekend omdat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. U beweerde dat uw paternale nichten screenshots van die 'live' maakten, maar ook dit betreft een blote bewering die u geenszins weet te staven (CGVS p. 14, 30-31).

Kan hier overigens nogmaals worden herhaald dat uw broers en schoonzus van dit alles geen enkele melding maakten in het kader van hun tweede verzoek wat dan ook boekdelen spreekt. Zeker gezien u beweerde dat uw broers omwille hiervan zijn opgebeld (zie supra). Verder legden u en uw moeder tegenstrijdige verklaringen af over uw relatie met uw paternale nichten, waardoor uw geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd.

Zo beweerde u dat u van de hele familie enkel nog bevriend bent met uw paternale nichten. U heeft nog contact met hen en u dacht dat u een goede band met hen had. Uw oude gsm was kapot gegooit in Irak en uw oud Instagramaccount was gelinkt aan een Irakees nummer dat u niet meer heeft. U heeft nu een nieuwe gsm en voegde uw paternale nichten opnieuw toe als vrienden op uw nieuw Instagramaccount (CGVS p. 5, 13-14, 24, 27, 30). Uw moeder beweerde daarentegen dat u vergeten was dat u bevriend was met uw nichten op Instagram en ze verweet u dat u uw nichten nog niet verwijderd had van Instagram. Ze stelde uitdrukkelijk dat u geen contact meer met uw nichten zou hebben gehad (CGVS 2de VIB moeder, p. 12-13). Uw moeder poogde deze ongerijmdheid te weerleggen door na het onderhoud volgende aan te brengen. Ze verduidelikte nu dat u eerst een oude gsm had met een oud Instagramaccount. Hier zou u een nieuwe gsm hebben en uw neven en nichten weer hebben toegevoegd (administratief dossier, groene map, document 7). Dergelijke verklaring kan niet overtuigen. Zo hebben u en uw moeder na het gehoor duidelijk jullie verklaringen op elkaar afgestemd en herhaalt uw moeder thans in haar aanvullend schrijven hetgeen u in het kader van uw onderhoud verklaarde. Het simpelweg, louter postfactum en duidelijk na overleg, wijzigen van verklaringen vormt geen uitleg voor de eerder vastgestelde tegenstrijdigheid.

Dat u bovendien, zoals uw moeder nu beweert, ook uw paternale neven toevoegde op uw nieuwe instagramaccount zet verder de waarachtigheid van de problemen die u reeds voor uw vertrek, en dit tot op heden, met uw neven zou hebben omwille van uw relatie met [A.] duidelijk op de helling.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat het totaal onaannemelijk is dat u – indien al geloof zou gehecht worden aan uw discotheekbezoek en uw 'live'-post daarvan op Instagram, quod non, – omwille van uw bezoek aan een disco uit de stammen zou zijn verstoten (CGVS p. 31).

Zo ondermijnt uw bewering dat u omwille van een eenmalig discobezoek zou zijn verstoten uit de stam eens te meer de geloofwaardigheid van uw beweerde geheime relatie en de problemen die u hierom met uw paternale familie zou hebben gekend. Zo kan in alle redelijk verwacht worden dat u, als u daadwerkelijk een geheime relatie zou hebben gehad en hierom problemen zou hebben gekend met uw paternale familie – quod non –, om deze redenen al eerder zou verstoten zijn. Het feit dat u niet werd verstoten naar aanleiding hiervan, bevestigt eens te meer dat aan uw geheime relatie en de problemen hierom geen enkel geloof kan worden gehecht.

Uw argument dat u enkel kan verstoten worden als er bewijs is van de geheime relatie kan geenszins het totale gebrek aan enige actie of optreden van uw familie / paternale neven éénmaal zij uw (beweerde) geheime relatie zouden hebben ontdekt, vergoelijken. Bovendien betreft dit een loutere bewering die geenszins strookt met de door u geschetste feiten, met name dat uw neef u op heterdaad betrapt zou hebben. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat, gezien het conservatieve karakter dat u uw familie/ uw paternale neven toedicht – ze zouden u willen uithuwelijken aan uw neef, uw familie zou zich beroepen op stammentradities zoals verstoting - het feit dat u op heterdaad zou betrapt zijn dan wel degelijk als afdoende 'bewijs' zou zijn aangenomen om u al eerder te verstoten. Dezelfde redenering kan overigens worden aangehouden voor het feit dat u als ongehuwde vrouw met uw moeder het land uitreisde. Er kan worden aangenomen dat u ook op die manier de eer van de familie zou geschonden hebben door uw neef / de familie voor schut te zetten en u te onttrekken aan het geplande huwelijk. Opnieuw bleef ook hierom elke sanctie uit en kan niet worden begrepen waarom u ook op dat moment niet alvast uit de stam zou zijn gezet.

Ook het document van de stammen kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Zo hebben documenten pas bewijswaarde in zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Bovendien betreft het een loutere kleurenprint van een gedrukte tekst die door éénieder die

over een computer met tekstverwerking beschikt kan zijn opgemaakt. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter van dergelijk stuk kan hieraan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Dat op het document tevens handtekeningen, stempels en vingerafdrukken te zien zijn, kan hier logischerwijs geen ander licht op werpen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Irak een hoog niveau van corruptie heerst en dat alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

De neergelegde foto's van verwondingen aan uw oog en uw nek en de foto van uw vader in een ziekenhuisbed en een medische attest betreffende hem (kopieën), kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zoals reeds aangehaald hebben documenten pas bewijswaarde in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Bovendien kunnen foto's makkelijk geënceneerd zijn. Verder blijkt nergens uit de close-up foto's van een oog, arm en hals dat u de persoon bent die verwondingen heeft opgelopen. Deze foto's spreken zich niet uit over waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze verwondingen zijn opgelopen, noch bevestigen ze de door u aangehaalde problemen. De foto van uw vader – in zoverre het uw vader betreft – toont enkel een man aan in een ziekenhuisbed, niets meer, niets minder. Ook de twee medische attesten betreffende de gezondheidsproblemen van uw vader, het feit terzijde gelaten dat u hiervan louter kopieën overmaakte waaraan zoals gezegd geen bewijswaarde kan worden toegekend, kunnen hoogstens aantonen dat uw vader medische problemen kent, maar dat die problemen het gevolg zouden zijn van de problemen die u aanhaalt, kan daaruit niet worden afgeleid noch kunnen deze documenten uw beweerdde problemen bevestigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse 'Coordination Framework'. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De neergelegde Iraakse identiteitskaart van u en uw Iraaks nationaliteitsattest kunnen bovenstaande beoordeling niet ombuigen. Ze zijn enkel een indicatie van uw identiteit en nationaliteit welke in deze beslissing niet ter discussie staat. De overige neergelegde documenten werden reeds hierboven besproken.

Wat betreft de opmerkingen die na het onderhoud nog werden overgemaakt moet worden opgemerkt dat deze evenmin een ander licht kunnen werpen op voorgaande. De opmerkingen betreffen immers louter een correctie aangaande de schrijfwijze van namen en een kleine aanpassing aan data of lichte nuances doch dit voegt niets toe noch wijzigt het iets aan bovenstaande vaststellingen.

De vaststelling dat in hoofde van uw broer [A.S.] (O.V. [...]) werd beslist hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, wijzigt niets aan voorgaande temeer daar elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen intrinsieke waarde dient te worden beoordeeld. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen maar bent hier geenszins in geslaagd.

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat ook in hoofde van uw moeder [A.S.A.-R.] (O.V. [...]), en ondanks dat initieel werd beslist tot de ontvankelijkheid van haar tweede verzoek, uiteindelijk eveneens werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster (de moeder) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een moslima van soennitische strekking. U bent afkomstig uit Bagdad. U bent gehuwd en u hebt drie zonen en een dochter. Uw zoon [M.S.S.] (O.V. [...]) werkte als kapper. Uw zoon [K.S.S.] (O.V. [...]) werkte ook sporadisch in de kapperszaak. Militieleden van Asa’ib Ahl al-Haq kwamen geregeld naar de kapperszaak om hun haar te laten knippen. Ze wilden dat [M.] zich bij hen aansloot en een wapen zou dragen. Hij weigerde dit telkens.

Op 10 augustus 2019 vond [M.] ’s morgens onder de deur van het kapsalon een dreigbrief van Asa’ib. Hij nam deze brief initieel niet erg serieus. Op 16 augustus 2019 drong Asa’ib ’s morgens vroeg bij u thuis naar binnen. U en uw echtgenoot, uw zonen [M.] en [K.] en uw dochter [M.S.S.] (O.V. [...]) waren toen thuis. Uw zoon [M.] werd ontvoerd door de militie. Vier dagen lang werd hij vastgehouden. Toen uw echtgenoot losgeld betaalde, werd hij vrijgelaten. U dook daarna samen met de rest van de familie onder bij uw schoonzus, alvorens op 27 augustus 2019 samen met uw zoon [M.], diens vrouw [A.S.Z.] (O.V. 9.163.829)

en hun kinderen, uw zoon [K.] en uw toenmalige minderjarige dochter [M.] het land te verlaten. Uw echtgenoot bleef in Irak achter omwille van zijn zwakke gezondheid.

U vreesde dat u en uw familie gedood zullen worden door de militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq. Jullie gingen naar Turkije en na één maand reisden jullie op illegale wijze naar Europa. Jullie kwamen aan in Griekenland, waar jullie meer dan een jaar bleven. U, uw minderjarige dochter [M.], uw schoondochter [A.] en haar kinderen reisden op 13 november 2020 door naar België. Op 30 november 2020 diende u samen met uw schoondochter [A.] een **eerste verzoek om internationale bescherming** in België in.

Uw zoon Mustafa kon op 24 december 2020 verder reizen naar België en uw zoon [K.] kwam op 11 januari 2021 in België aan vanuit Griekenland. Zij dienden een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 12 januari 2021.

Uw zoon [A.S.S.] (O.V. 8.092.030) verliet rond 2015 Irak en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Hij werd erkend als vluchteling op 30 juni 2017.

Het CGVS sloot uw eerste verzoek om internationale bescherming, alsook de eerste verzoeken van uw zoon [M.] en diens echtgenote [A.] en dat van uw zoon [K.] af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 30 november 2022. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 23 augustus 2023.

Zonder België te verlaten dienden u, uw zoon Mustafa en diens echtgenote [A.] en uw zoon [K.] elk op 11 september 2023 een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. Uw dochter [M.] verzocht die dag een eerste maal om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Op 8 december 2023 verklaarde het CGVS het tweede verzoek van uw zoon [K.] niet-ontvankelijk. Op 11 januari 2024 werd ook het tweede verzoek van uw zoon [M.] en diens echtgenote [A.] niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Uzelf baseert uw tweede verzoek deels op dezelfde asielmotieven als deze die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek. Verder stelde u nu dat uw dochter Mina in Irak voor jullie vertrek beloofd was aan een paternale neef [F.]. Tijdens een schoolreis leerde ze echter een jongen, [A.], kennen met wie ze een relatie begon. Omdat het geluk van uw dochter voor u primeerde, keurde u deze relatie goed. Enkel u was van deze relatie op de hoogte en u maakte het mee mogelijk dat ze met hem kon afspreken. Op een dag werd uw dochter met geweld naar huis gebracht door neef [F.]. Hij had [M.] betrappt tijdens een afspraak met [A.]. [F.] had ook zijn twee broers opgetrommeld. Toen een van hen uw dochter wilde slaan, wilde u haar beschermen tegen het geweld en ving u zelf een klap op. Uw dochter haar gsm werd afgenomen en stukgegooid. Uw dochter mocht van de neven niet langer naar school en diende thuis te blijven. Uw echtgenoot en zonen waren teleurgesteld in uw dochter. De paternale neven kwamen nog gedurende een week dagelijks langs en vervolgens bleven ze telefonisch druk uitoefenen. Ze waren ondertussen ook het huwelijk aan het voorbereiden tussen [F.] en [M.]. In die periode werden uw zonen ook door milities bedreigd en werd uw oudste zoon ontvoerd. Daarom besloten jullie Irak te verlaten. Omwille van zijn slechte medische toestand bleef uw echtgenoot in Irak. Hij woont sindsdien bij zijn zus.

Bijkomend dient u dit tweede verzoek in omdat u en uw dochter op 20 augustus 2023 door uw stam en die van uw echtgenoot verstoten zijn om volgende reden. Hier in België ging uw dochter met vriendinnen naar een discotheek. Ze postte hiervan een 'live' op Instagram. Paternale nichten zagen dit filmpje en gaven dat door aan de paternale ooms en neven. Zij confronteerden uw echtgenoot dan weer hiermee. Uw echtgenoot werd hierop voor enkele dagen opgenomen in het ziekenhuis. U vreest bij terugkeer dat u en uw dochter gedood zullen worden omwille van de verstoting uit de stammen.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: foto's van letsels op oog, arm en nek toegebracht aan uw dochter door uw paternale neven (kopie); een foto van uw echtgenoot in het ziekenhuis (kopie); een besluit van de stammen waarin u en uw dochter door de stammen verstoten worden (kopie); vijf (onvolledige) Belgische medische attesten betreffende uw medische voorgeschiedenis en enkele medische attesten betreffende uw echtgenoot in Irak.

Na uw gehoor maakte uw dochter via een mail van uw advocaat op 19 maart 2024 nog enkele opmerkingen over het persoonlijk onderhoud over. U preciseert de medische toestand van uw echtgenoot. Ook verduidelijkt u dat uw dochter haar gsm kapot ging in Irak. Sinds ze in België is, heeft uw dochter opnieuw Instagram en voegde ze opnieuw haar neven en nichten toe. Nog stelt u dat u na enkele dagen pas op de hoogte was van de relatie van uw dochter met [A.]. U herhaalt dat uw dochter geen contact meer heeft gehad met [A.] sinds de ontdekking van hun relatie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS weliswaar gezondheidsproblemen te hebben. U heeft concentratieproblemen (CGVS p. 6). Verder verklaarde u ten aanzien van uw klinische psychologie last te hebben van hoofdpijnen, slaapproblemen, en geheugenproblemen (zie document in groene map).

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS psychisch uitgeput te zijn door wat u meemaakte in Irak en u stelde al veel pijnlijke momenten te hebben beleefd. U verklaarde medicatie te nemen voor uw psychische problemen. U heeft rug-, hart- en maagklachten en onderging al enkele operaties. Ook heeft u last van een hoge bloeddruk en moeite te hebben met u te concentreren (CGVS p. 3-4, 13).

U legde vijf medische attesten uit België neer ter staving (zie groene map, document 4).

Op een gedeeltelijk medisch document, dd.21/02/2024, staat dat u schurft heeft en staat uw medicatie vermeld. Op een ander gedeeltelijk document, dd.18/04/2023, staat vermeld dat u last heeft van rugproblemen en op een derde attest, dd. 2/11/2023, staat vermeld dat u een CT onderging en medicatie moet nemen. Dat u te kampen heeft met lichamelijke problemen en hiervoor medicatie neemt kan worden aangenomen.

Dat u psychische problemen heeft en moeite heeft om u te concentreren, tracht u te staven aan de hand van twee andere attesten. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gewezen op het feit dat het attest van de consultatie bij psychiatrie-psychotherapie, dd. 30 maart 2023, onvolledig is. U en uw advocaat beloofden het volledige attest door te sturen (CGVS p. 4, 22), maar tot op heden heeft de Commissaris-generaal echter niets ontvangen. Het neergelegde gedeelte van het document beschrijft uw anamnese van 9 februari 2023. Er wordt gesteld dat er sprake lijkt van posttraumatisch stress syndroom. Gezien dit slechts een onvolledig document is, op basis van uw verklaringen, kan hieruit verder niets worden afgeleid.

U legde nog een attest neer van Diathema, Praktijk voor psycho- en hypnotherapie, dd. 6 februari 2024 waarin staat dat u sinds 12 oktober driemaal op gesprek kwam. Nog wordt in dit document vermeld dat u aan psychose lijdt en hevige paniekaanvallen hebt waarvoor u opgevolgd wordt door een arts en behandeld wordt met medicijnen.

U zou zo goed als onmogelijk een gesprek kunnen voeren met anderen en zich moeilijk kunnen verwoorden. Elke vorm van stress of druk moet vermeden worden. In dit document wordt er echter geen melding gemaakt van wat aan de basis ligt van deze psychose of paniekaanvallen noch wordt duidelijk aangegeven op grond van welke wetenschappelijke onderzoeken tot deze diagnose kon worden besloten. U legde geen enkel bijkomend attest neer dat uw opvolging bij een arts hieromtrent kan bevestigen. Bovendien wordt dit document niet opgesteld door een arts, maar door een psychotherapeut. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw eerste asielaanvraag reeds dateert van 30 november 2020 en dat u slechts 2 medische attesten kan voorleggen betreffende uw psychische problemen en opvolging.

Dat u lichamelijke problemen heeft kan worden aangenomen. Dat de procedure om internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud de nodige stress kan veroorzaken, wordt zeker aangenomen en hiermee wordt ook rekening gehouden door de protection officer. Dient echter te worden vastgesteld dat door u voorgelegde psychologische stukken geenszins kunnen volstaan om te besluiten dat u, omwille van psychische en concentratieproblemen op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in staat was deel te nemen aan dit onderhoud. Zulks bleek ook geenszins doorheen het persoonlijk onderhoud zelf. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd of u in staat was het onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde en u stelde klaar te zijn voor gehoor. Er werd u expliciet gevraagd of er medische, psychologische of andere redenen waren die het goede verloop van het onderhoud zouden kunnen belemmeren. U beweerde dat er geen zulke redenen waren en er volledig klaar voor te zijn (CGVS p. 2). Er werd aangegeven dat u steeds om een pauze mocht vragen (CGVS p. 2). U vroeg niet om een extra

pauze. Na de ingelaste pauze werd u gevraagd of het lukte om u te concentreren, waarop u bevestigend antwoordde. U stelde weliswaar uw medicatie niet genomen te hebben en daarom wel moe te zijn. Maar u stelde expliciet dat het lukte om verder te doen. U benadrukte wel dat het onderhoud u stress geeft omdat u pijnlijke momenten meemaakte in het verleden (CGVS p. 14). U vroeg ook doorheen het verdere verloop van het onderhoud niet meer om een bijkomende pauze noch bleken er zich verder momenten te hebben voorgedaan waarbij u moeilijkheden kende om (verder) deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Verder maakte uzelf ook op geen enkel moment melding van een specifieke toestand die een normale deelname aan de procedure kon verhinderen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek bovendien dat u in staat was om op alle vragen te antwoorden en uw relaas op een omstandige wijze uit de doeken te doen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nog expliciet gevraagd of u alle vragen en de tolk goed begrepen hebt. U antwoordde bevestigend (CGVS p. 21-22).

Kan hier overigens nog worden opgemerkt dat u ook ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure internationale bescherming belemmeren, ontkennend antwoordde. U maakte voor de DVZ nergens melding van uw mentale/psychologische problemen (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ).

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In tegenstelling tot de eerdere ontvankelijkheidsbeslissing dient te worden opgemerkt dat op grond van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u in het kader van uw huidige verzoek niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming, en dit omwille van volgende redenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw tweede verzoek integraal steunt op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw dochter in het kader van haar eerste verzoek, i.c. de problemen die uw dochter kende in Irak met de paternale neven, de problemen die uw zonen [M.] en [K.] kenden én het feit dat u en uw dochter thans zouden verstoten zijn omdat uw dochter in België naar een discotheek ging en dit middels een 'live' die ze postte op Instagram in Irak ter ore kwam van de paternale neven.

Dient echter te worden opgemerkt dat in het kader van uw dochter haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan de door haar aangehaalde asielmotieven. U verwijst in het kader van uw tweede verzoek naar dezelfde motieven en haalt geen andere eigen motieven aan. Bijgevolg kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Daar u geen andere eigen motieven aanhaalt kan in casu dan ook volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in hoofde van uw dochter. Deze beslissing luidt als volgt :

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te

worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse "Coordination Framework". Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddacht hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De neergelegde Iraakse identiteitskaart van u en uw Iraaks nationaliteitsattest kunnen bovenstaande beoordeling niet ombuigen. Ze zijn enkel een indicatie van uw identiteit en nationaliteit welke in deze beslissing niet ter discussie staat. De overige neergelegde documenten werden reeds hierboven besproken. Wat betreft de opmerkingen die na het onderhoud nog werden overgemaakt moet worden opgemerkt dat deze evenmin een ander licht kunnen werpen op voorgaande. De opmerkingen betreffen immers louter een correctie aangaande de schrijfwijze van namen en een kleine aanpassing aan data of lichte nuances doch dit voegt niets toe noch wijzigt het iets aan bovenstaande vaststellingen.

De vaststelling dat in hoofde van uw broer [A.S.] (O.V. [...]) werd beslist hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, wijzigt niets aan voorgaande temeer daar elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen intrinsieke waarde dient te worden beoordeeld. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen maar bent hier geenszins in geslaagd.

Dat u ten slotte kampt met medische problemen wordt op zich niet betwist, maar dat de problemen die in de medische documenten worden aangehaald, het gevolg zijn van de problemen die u meemaakte in Irak, kan niet worden aangenomen gelet op de ongeloofwaardigheid van uw problemen. U dient zich voor de

beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ook de medische stukken betreffende uw echtgenoot wijzigen niets aan voorgaande temeer daar deze louter uw echtgenoot betreffen en geen uitstaans hebben met u noch uw situatie in Irak.

De opmerkingen die nog werden overgemaakt na het persoonlijk onderhoud kunnen ook geen ander licht werpen daar deze louter aanpassingen betreffen aangaande elementen die, zoals hierboven duidelijk werd aangehaald, niet geloofwaardig zijn. De verduidelijkingen die u nog aanbracht omtrent de medische situatie van uw echtgenoot kan, in het licht van wat hierboven dienaangaande werd opgemerkt, ook niet leiden tot een andersluidende conclusie.

Gelet op al voorgaande dient dan ook besloten te worden dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Zij betogen dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met de psychologische toestand van tweede verzoekster, die lijdt aan PTSD en psychotherapeutisch opgevolgd wordt omwille van haar paniekaanvallen. Zij wijzen erop dat in het verslag van 30 maart 2023 vermeld wordt dat ze zich niet kan uitdrukken. Zij verwijten de commissaris-generaal een oordeel te vellen over de psychische toestand na een onderhoud te hebben gevoerd van drie uur. Zij menen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de psychische situatie bij terugkeer. Uit de COI Focus blijkt volgens hen dat men in Irak, bij mentale tekortkoming, in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Zij volharden in hun vrees ten aanzien van de milities in Irak.

Voor wat betreft de vrees in hoofde van eerste verzoekster omwille van haar relatie met A., reden waarom zij geslagen werd door haar paternale neven, wijzen zij erop dat tweede verzoekster dit niet had vermeld omdat ze dacht dat het probleem niet zou aanhouden. Ook de overige familieleden hebben dit volgens hen niet vermeld omdat dat zichzelf hierdoor niet geïmponeerd worden.

Zij verwijten de commissaris-generaal de informatie omtrent haar beschermingsverzoek in Griekenland niet te hebben toegevoegd aan het administratief dossier. Zij vragen zich af hoe verklaard kan worden dat eerste verzoekster in Griekenland, als zestienjarige, een asielaanvraag kon ingediend hebben en kon verhoord worden en voegen toe dat de omstandigheden, waarin zij als minderjarige gehoord werd, niet gekend zijn.

Zij vervolgen dat de oorzaak van de stammenverstoting erin ligt dat er een 'live' van haar op Instagram is verschenen. Het spreekt volgens hen voor zich dat een moeder niet persé op de hoogte is van hoe haar dochter haar contacten op het internet beheert waardoor zij zich dus kan vergissen over hoe de feiten in elkaar zitten. Hun uiteenlopende verklaringen, over de relatie met de nichten van eerste verzoekster en de contacten op Instagram, kunnen hen volgens hen niet verweten worden.

Zij vervolgen dat tweede verzoekster haar dochter altijd gesteund heeft in haar keuze om zich te ontwikkelen als een vrije jonge vrouw ook wanneer haar echtgenoot en zonen het hiermee niet eens waren.

Zij menen dat zij hun vrees verder staven aan de hand van documenten en wijzen erop dat de commissaris-generaal deze zorgvuldig diende te onderzoeken. Zij beroepen zich op het voordeel van de twijfel.

Vervolgens gaan verzoeksters in op het risico voor vervolging als vrouw en omwille van het verwesterde gedrag van eerste verzoekster, die als minderjarige toegekomen is in België en niet handelt naar de Iraakse

culturele normen. Zij werd op dertienjarige leeftijd al beloofd aan haar neef F. en is afkomstig uit een zeer conservatieve familiale omgeving. Zij leggen uit dat toen de dochter mishandeld werd, de moeder de enige was die voor haar opkwam en dat de vader en de broers ook niet gediend waren met haar gedrag, die haar Instagram live publiceerde in de disco, en naar aanleiding waarvan hun relatie verbrokkeld is.

Zij vervolgen dat uit de COI Focus van 2022 blijkt dat aan wie men een westers gedrag toeschrijft, een risico op vervolging kent. De houding van eerste verzoekster, die naar de disco gaat, wilt leven in de plaats van religie te praktiseren, haar lief wilt kiezen, wilt studeren en werkt bij Mac Donalds, staat volgens hen haaks op de sociale en religieuze praktijken in Irak. Eerste verzoekster, die in België toekwam als minderjarige, zou zich hebben aangepast aan het leven van hier.

Verder gaan zij in op het risico op vervolging als soenniet. Zij verwijzen naar de COI-Focus van januari 2021 waaruit blijkt dat Soennieten specifiek gevisieerd worden door de PMF. Zij zetten uiteen dat de soennieten arbitrair gearresteerd worden op grond van de antiterrorisme wet en dat zij gearresteerd worden op grond van hun naam of van een gelijkenis met een naam die op een lijst zou verschijnen van IS-verdachten. De COI Report van januari 2022 bevestigt volgens hen dit gevaar. Zij voegen toe dat zij als soenniet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voeren zij aan dat de corruptie in Irak een bron voor aanhouding van het conflict vormt alsook van terroristische groeperingen en dat dit een invloed heeft op ieders zijn leven. Zij verwijten de commissaris-generaal geen onderzoek gevoerd te hebben naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van de coronapandemie, hoewel uit artikels de schrijnende gevolgen ervan blijken. Zij preciseren dat men leest over een ziekenhuis dat in Bagdad in april 2021 in brand schoot en dat er zich een gelijkaardige gebeurtenis voordeed in juli 2021. Daarnaast spreken zij van een versterking van het blindelings geweld in Bagdad door de opkomst van Daesh en de verzwakte Iraakse veiligheidsdiensten. Burgers geraken hierdoor moeilijk rond in hun dagelijks leven en de inflatie slaat toe. De crisis heeft geleid tot de opkomst van ISIS. Verzoekers gaan vervolgens in op verschillende aanslagen die gebeurden in Bagdad in 2021 en 2022, waarbij zij verwijzen naar verschillende artikels en hieruit ook citeren. Zij besluiten dat er een reëel risico bestaat op grond van het geweld dat zich voordoet in Bagdad.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verzoeksters maken op 25 november 2024 een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/79, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij volgende nieuwe stukken gevoegd worden:

- Verslag neurologie van 24 mei 2024;
- Verslag neurlogie van 15 juli 2024;
- Verslag psychiatrie van 15 juli 2024;
- Verslag psychiatrie van 30 september 2024.

3.1. Verzoeksters leggen ter terechtzitting een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/79, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij volgend nieuw stuk gevoegd wordt:

- Psychologisch attest d.d. 15.11.2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissingen wordt, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeksters bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

4.3.1. In hoofde van tweede verzoekster wordt uitgebreid ingegaan op de door haar neergelegde medische attesten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4, 5 medische attesten) en wordt als volgt gemotiveerd: *“U legde vijf medische attesten uit België neer ter staving (zie groene map, document 4). Op een gedeeltelijk medisch document, dd.21/02/2024, staat dat u schurft heeft en staat uw medicatie vermeld. Op een ander gedeeltelijk document, dd.18/04/2023, staat vermeld dat u last heeft van rugproblemen en op een derde attest, dd. 2/11/2023, staat vermeld dat u een CT onderging en medicatie moet nemen. Dat u te kampen heeft met lichamelijke problemen en hiervoor medicatie neemt kan worden aangenomen.*

Dat u psychische problemen heeft en moeite heeft om u te concentreren, tracht u te staven aan de hand van twee andere attesten. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gewezen op het feit dat het attest van de consultatie bij psychiatrie-psychotherapie, dd. 30 maart 2023, onvolledig is. U en uw advocaat beloofden het volledige attest door te sturen (CGVS p. 4, 22), maar tot op heden heeft de Commissaris-generaal echter niets ontvangen. Het neergelegde gedeelte van het document beschrijft uw anamnese van 9 februari 2023. Er wordt gesteld dat er sprake lijkt van posttraumatisch stress syndroom. Gezien dit slechts een onvolledig document is, op basis van uw verklaringen, kan hieruit verder niets worden afgeleid.

U legde nog een attest neer van Diathema, Praktijk voor psycho- en hypnotherapie, dd. 6 februari 2024 waarin staat dat u sinds 12 oktober driemaal op gesprek kwam. Nog wordt in dit document vermeld dat u aan psychose lijdt en hevige paniekaanvallen hebt waarvoor u opgevolgd wordt door een arts en behandeld wordt met medicijnen.

U zou zo goed als onmogelijk een gesprek kunnen voeren met anderen en zich moeilijk kunnen verwoorden. Elke vorm van stress of druk moet vermeden worden. In dit document wordt er echter geen melding gemaakt van wat aan de basis ligt van deze psychose of paniekaanvallen noch wordt duidelijk aangegeven op grond van welke wetenschappelijke onderzoeken tot deze diagnose kon worden besloten. U legde geen enkel

bijkomend attest neer dat uw opvolging bij een arts hieromtrent kan bevestigen. Bovendien wordt dit document niet opgesteld door een arts, maar door een psychotherapeut. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw eerste asielaanvraag reeds dateert van 30 november 2020 en dat u slechts 2 medische attesten kan voorleggen betreffende uw psychische problemen en opvolging.

Dat u lichamelijke problemen heeft kan worden aangenomen. Dat de procedure om internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud de nodige stress kan veroorzaken, wordt zeker aangenomen en hiermee wordt ook rekening gehouden door de protection officer. Dient echter te worden vastgesteld dat door u voorgelegde psychologische stukken geenszins kunnen volstaan om te besluiten dat u, omwille van psychische en concentratieproblemen op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in staat was deel te nemen aan dit onderhoud. Zulks bleek ook geenszins doorheen het persoonlijk onderhoud zelf. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd of u in staat was het onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde en u stelde klaar te zijn voor gehoor. Er werd u expliciet gevraagd of er medische, psychologische of andere redenen waren die het goede verloop van het onderhoud zouden kunnen belemmeren. U beweerde dat er geen zulke redenen waren en er volledig klaar voor te zijn (CGVS p. 2). Er werd aangegeven dat u steeds om een pauze mocht vragen (CGVS p. 2). U vroeg niet om een extra pauze. Na de ingelaste pauze werd u gevraagd of het lukte om u te concentreren, waarop u bevestigend antwoordde. U stelde weliswaar uw medicatie niet genomen te hebben en daarom wel moe te zijn. Maar u stelde expliciet dat het lukte om verder te doen. U benadrukte wel dat het onderhoud u stress geeft omdat u pijnlijke momenten meemaakte in het verleden (CGVS p. 14). U vroeg ook doorheen het verdere verloop van het onderhoud niet meer om een bijkomende pauze noch bleken er zich verder momenten te hebben voorgedaan waarbij u moeilijkheden kende om (verder) deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Verder maakte uzelf ook op geen enkel moment melding van een specifieke toestand die een normale deelname aan de procedure kon verhinderen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek bovendien dat u in staat was om op alle vragen te antwoorden en uw relaas op een omstandige wijze uit de doeken te doen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nog expliciet gevraagd of u alle vragen en de tolk goed begrepen hebt. U antwoordde bevestigend (CGVS p. 21-22).

Kan hier overigens nog worden opgemerkt dat u ook ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure internationale bescherming belemmeren, ontkennend antwoordde. U maakte voor de DVZ nergens melding van uw mentale/psychologische problemen (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ).

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Gelet op voorgaande motieven, kunnen verzoeksters bezwaarlijk voorhouden als zou de commissaris-generaal geen rekening gehouden hebben met tweede verzoeksters psychologische toestand. Zij verwijzen weliswaar opnieuw naar het verslag van 30 maart 2023, waarin volgens hen vermeld wordt dat tweede verzoekster zich niet kan uitdrukken, maar gaan eraan voorbij dat er in de bestreden beslissing terecht op gewezen wordt dat het een onvolledig attest betreft, dat tweede verzoekster en haar advocaat verzocht werden het volledig verslag over te maken (NPO tweede verzoekster, p. 4) en dat zij dit hebben nagelaten. De zin uit het verslag, waarin gesteld wordt dat er sprake lijkt van een posttraumatisch stress syndroom, wordt afgebroken en is aldus niet volledig, waardoor de algehele context ontbreekt. Voor het overige wordt er uiteengezet dat tweede verzoeksters bezorgd is omwille van haar geheugenklachten die sinds 2016 aanwezig zouden zijn en dat zij vooral bezig is met haar vlucht en met het feit dat haar echtgenoot hartpatiënt is. Het verslag van 18 april 2023 heeft verder betrekking op een raadpleging orthopedie en dat van 2 november 2023 handelt over een coronarografie. Hoewel het verslag van 30 maart 2023 vermeldt dat de geheugenproblemen van tweede verzoekster gestart zouden zijn in 2016 worden deze niet geobjectiveerd door een medisch attest en heeft zij in het kader van haar eerste beschermingsverzoek, op de vraag hoe het met haar gezondheid gaat, louter aangegeven dat zij een hoge bloeddruk heeft en lijdt aan astma en epilepsie (AD CGVS, eerste verzoek, Verklaring DVZ, 12.04.2021, punt 28). Ook naar aanleiding van de "vragenlijst bijzondere procedurele noden" heeft tweede verzoekster negatief geantwoord op de vraag of er elementen voorhanden zijn die het verloop en de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming kunnen bemoeilijken (*ibid.*, "vragenlijst bijzondere procedurele noden"). Verzoekster heeft aldus bij het doorlopen van haar vorige beschermingsverzoek geen melding gemaakt van geheugenproblemen hoewel die toen al aanwezig zouden zijn geweest. Desalniettemin was zij klaarblijkelijk ook in staat om haar vorig beschermingsverzoek op gedegen wijze te doorlopen.

De medische attesten gevoegd bij de aanvullende nota van 25 november 2024 tonen de vermeende geheugenproblemen evenmin aan. In het attest van 24 mei 2024 komt naar voren dat tweede verzoekster ten gevolge van de kennisname van de bestreden beslissingen, zich niet goed begon te voelen, waardoor er een vermoeden is van een recidief epileptisch insult. Zij werd aangeraden om na drie maanden op controle te

komen en mocht het ziekenhuis, in algemeen goede toestand, verlaten. Het verslag van raadpleging van 15 juli 2024 geeft aan dat verzoekster tweewekelijks opgevolgd wordt door een psycholoog T.T. en niet meer bij een psychiater, dat haar zoon instaat voor het geven van de medicatie, dat er uiteindelijk eerder een vermoeden is van PTSD en geen overtuigende argumenten zijn voor een neurodegeneratief proces alsook dat er een vermoeden is van katatonie. Het attest van ziekenhuisopname van 15 juli 2024 geeft aan dat verzoekster gekend is met epilepsie en dat er sprake was van een vermoedelijk epileptisch insult, waarna zij terug naar huis kon gaan en er werd aangeraden dat zij de continue nabijheid heeft van familie voor het toedienen van zorgen. Het intermediair verslag van de afdeling psychiatrie van 30 september 2024 geeft aan dat tweede verzoekster gehospitaliseerd werd omwille van een fors katatoon toestandsbeeld en omwille van een depressief toestandsbeeld met belangrijke psychotische kenmerken omdat zij zeer angstig is voor een terugkeer naar Irak. In het attest stelt de attesterende dokter dat hij inschat dat een terugkeer naar Irak haar psychiatrische toestandsbeeld negatief zou kunnen beïnvloeden.

De psychologe T.T. stelt in haar psychologisch verslag van 15 november 2024 (aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting) dat zij tweede verzoekster vier keer op consultatie gezien heeft samen met haar zoon, dat zij lijdt aan een post traumatisch stress syndroom en dat haar situatie verslechterd is sedert de negatieve beslissing van de commissaris-generaal. Zij geeft aan dat zij tweede verzoekster niet meer teruggezien heeft nadat er een eerdere opname was in de psychiatrie en dat zij vreest dat het 'interview' op 26 november 2024 haar situatie alleen maar zal verergeren. Zij hoopt dat tweede verzoekster in België kan blijven zodat verdere behandeling haar vooruit zou helpen. Voorgaand schrijven van de psychologe T.T. bevat geen beschrijving of onderbouwde diagnose van de actuele situatie van tweede verzoekster, maar slechts een weergave van haar bevindingen naar aanleiding van vier consultaties die zich in het verleden hebben afgespeeld. De attesterende psychologe geeft zelfs aan dat zij tweede verzoekster niet meer gezien heeft. Het betreffende schrijven kan dan ook niet volstaan om vast te stellen dat zij, op het moment dat zij gehoord werd inzake haar beschermingsverzoeken, niet bij machte was om wegens haar psychologische toestand, deze op gedegen wijze te doorlopen.

De neergelegde medische documenten, hoewel zij aantonen dat tweede verzoekster kampt met psychologische problemen, laten hoe dan ook niet toe vast te stellen dat er sprake is van cognitieve problemen die een normaal verloop van de procedure om internationale bescherming verhinderen. Er kan uit de neergelegde medische attesten niet worden afgeleid dat tweede verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen, te meer nu meermaals wordt aangegeven dat de problemen een aanvang hebben gekend na het vernemen van de beslissingen, die het voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat zij niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat zij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

4.3.2. De procedurele noden toegekend aan eerste verzoekster, namelijk de toekenning van een vrouwelijke tolk en een vrouwelijke *protection officer*, worden in hun geheel onbesproken gelaten. Er zijn geen indicaties dat eerste verzoekster haar asielprocedure niet op gedegen wijze heeft kunnen doorlopen.

Verzoeksters brengen aldus geen dienstige argumenten aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zij *in casu* niet in staat waren om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

4.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het vluchtrelaas van verzoeksters kan als volgt worden samengevat. Vooreerst werpen zij opnieuw een vrees op ten aanzien van de milities, wat tweede verzoeksters reeds aanvoerde tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming. Vervolgens vreest eerste verzoekster bij terugkeer vermoord te worden door de stammen omdat zij door hen verstoet werd omwille van haar discotheekbezoek in België alsook door haar paternale neven, die haar geheime relatie met A. hadden ontdekt, terwijl zij van kinds aan beloofd werd aan een paternale neef F. om met hem in het huwelijk te treden. Tot slot voert eerste verzoekster aan hier geïntegreerd te zijn, hier een toekomst te willen en geen hoofddoek meer te willen dragen.

4.4.2. Middels de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal verzoeksters de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat er in hun hoofd geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4.3. Na een lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden in het oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeksters ingeroepen problemen:

1) Omtrent de problemen die eerste verzoeksters broer zouden hebben gekend met de milities en waarover zij niets weet te vertellen, wordt erop gewezen dat hun eerste verzoek om internationale bescherming reeds

werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus en dat ook hun volgend verzoek niet-ontvankelijk verklaard werd;

II) Omtrent eerste verzoeksters problemen, die zij zou hebben met haar paternale neven wordt op goede gronden geoordeeld wat volgt:

(i) zowel tweede verzoekster als eerste verzoeksters broers en schoonzus hebben tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming, de problemen die eerste verzoekster gekend zou hebben met haar paternale neven en haar relatie met A. evenals het stammenprobleem totaal onvermeld gelaten;

(ii) eerste verzoeksters broers en schoonzus hebben tijdens hun tweede beschermingsverzoek die problemen evenmin kenbaar gemaakt;

(iii) eerste verzoekster legt bedrieglijke verklaringen af over haar eerder verzoek om internationale bescherming ingediend in Griekenland nu (a) zij verklaarde in geen ander land een beschermingsverzoek te hebben ingediend, terwijl het tegendeel blijkt uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en (b) zij bij de Griekse autoriteiten verklaarde dat haar vader overleden is en dat ze Irak heeft verlaten omwille van een conflict tussen soennieten en sjiieten en het gebrek aan veiligheid, maar geen woord repte over de problemen met milities of met de paternale neven (c) zij ten aanzien van de Griekse autoriteiten verklaarde haar paspoort op zee verloren te zijn, terwijl zij bij de Belgische asielinstanties aangeeft dat haar paspoort door de smokkelaar in Turkije ingehouden werd, wat het vermoeden doet ontstaan dat zij moedwillig haar paspoort achterwege houdt om bepaalde informatie verborgen te houden;

III) Omtrent eerste verzoeksters vermeende verstotingsproblemen met de stammen omwille van haar discobezoek en de live-post die ze daarvan op Instagram heeft geplaatst, wordt op goede gronden geoordeeld wat volgt:

(i) verzoekster beperkt zich tot het uiten van blote beweringen en uit de neergelegde foto's kan bezwaarlijk worden afgeleid dat ze aan het uitgaan was in een disco en hiervan een live-post zou gemaakt hebben op Instagram;

(ii) haar broers en schoonzus hebben hiervan in het kader van hun eigen beschermingsverzoek geen melding gemaakt;

(iii) verzoeksters leggen onderling tegenstrijdige verklaringen af over de relatie met eerste verzoeksters paternale nichten nu (a) eerste verzoekster verklaart dat zij nog bevriend is met haar paternale nichten en hen opnieuw had toegevoegd op Instagram nadat ze een nieuwe gsm had gekocht terwijl (b) tweede verzoekster verklaart dat haar dochter vergeten was dat zij op Instagram bevriend was met haar nichten en ze haar dochter verweet haar nichten nog niet te hebben verwijderd;

(iv) eerste verzoekster heeft haar paternale neven ook opnieuw toegevoegd op haar nieuwe Instagram-account;

(v) het feit dat zij niet verstoten werd omwille van haar geheime relatie en omwille van het feit dat zij samen met haar moeder het herkomstland heeft verlaten, maakt het bevreemdend dat zij wel verstoten zou worden enkel door haar discotheekbezoek te meer nu zij verklaart uit een conservatieve familie te komen;

IV) De neergelegde documenten doen aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk nu documenten pas bewijswaarde hebben in zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen wat hier niet het geval is, uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Irak een hoog niveau van corruptie heerst en dat alle documenten tegen betaling gekregen kunnen worden en bovendien;

(i) betreft het stamdocument een loutere kleurenprint van een gedrukte tekst, die door éénieder, die over een computer met tekstverwerking beschikt, gemaakt kan zijn; (ii) de foto's van verwondingen aan het oog en nek gemakkelijk geënceneerd kunnen zijn en bovendien nergens uit blijkt dat het eerste verzoekster is die erop staat afgebeeld en er niet uit kan worden afgeleid waar, wanneer en onder welke omstandigheden die verwondingen werden opgelopen; (iii) toont de foto van haar vader enkel een man aan in een ziekenhuisbed, niets meer, niets minder; (iv) de twee medische attesten hoogstens kunnen aantonen dat haar vader medische problemen kent, maar niet dat die problemen het gevolg zouden zijn van de problemen die zij aanhaalt;

V) In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeksters, wordt op goede gronden vastgesteld dat zij integraal verwijst naar de problemen van haar dochter, waardoor die beslissing integraal wordt opgenomen.

4.3.4. In de bestreden beslissingen wordt aldus op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijven. Verzoeksters beperken zich in hun verzoekschrift louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van hun vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, doch laten in het geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van hun voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.4.1. Waar zij volharden in hun vrees voor de milities, gaan zij volledig voorbij aan de pertinente motieven in de bestreden beslissingen, dat die vrees reeds uitvoerig werd beoordeeld in het kader van tweede verzoeksters eerste beschermingsverzoek dat werd afgesloten met arrest nr. d.d. 293.145 d.d. 23 augustus

2023. Hierin oordeelde de Raad reeds dat met reden besloten werd tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor de milities. Bovendien werd ook het volgend beschermingsverzoek van de overige familieleden van verzoeksters niet-ontvankelijk verklaard (AD CGVS, landeninformatie stukken 4, 5 en 7). Verzoeksters komen in het kader van hun thans voorliggend beschermingsverzoek er niet toe om op die vaststaande beoordelingen een ander licht te werpen. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissingen zijn pertinent en draagkrachtig en blijven overeind.

4.3.4.2. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeksters verstotingsproblemen kennen omdat eerste verzoekster verliefd werd op A., zij met hem betraapt werd door haar paternale neven, die haar daardoor in elkaar zouden hebben geslagen omdat zij reeds als kind beloofd werd aan een paternale neef.

4.3.4.2.1. Ten eerste heeft tweede verzoekster, in het kader van haar eerste beschermingsverzoek, hier hoegenaamd geen melding van gemaakt (AD CGVS, landeninformatie, stuk 8). Nochtans verklaart zij tijdens haar volgend verzoek dat haar problemen gelinkt zijn aan die van haar dochter, omdat zij haar heeft ondersteund en geholpen, waardoor zij samen met haar dochter verstoten werd en dit zowel door de Alrwa stam van haar ouders als door de stam Albdaïr, wat de stam is van haar echtgenoot (AD CGVS, Verklaring Volgend verzoek, punt 17). Indien zij effectief vreest omwille van stammenproblemen die reeds ontstaan zijn vóór haar vertrek uit haar herkomstland, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij dit zou hebben aangekaart tijdens haar eerste beschermingsverzoek. Dat zij dit niet deed, ondermijnt reeds in sterke mate de geloofwaardigheid ervan. Bovendien biedt tweede verzoekster geen dienstige verantwoording voor het dermate laattijdig opwerpen van deze vervolgingsvrees. Zij stelt dat haar dochter destijds nog minderjarig was, dat zij toen geen eigen beschermingsverzoek had ingediend en dat ze dachten dat die problemen voorbij waren na hun vertrek uit Irak. Artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingswet bepaalt nochtans dat een vreemdeling, die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed wordt dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Tweede verzoekster toont hoegenaamd niet aan waarom het feit dat haar dochter tijdens haar eerste beschermingsverzoek nog minderjarig was, haar ervan zou hebben weerhouden de vervolgingsvrees met betrekking tot de stammen, in te roepen. Dit geldt nog des te meer nu dit, zoals tweede verzoekster het zelf verwoordt, ook haar eigen vrees betreft. Zij verklaart uitdrukkelijk dat niet alleen haar dochter, maar ook zijzelf verstoten werd door haar stam en die van haar man (*ibid.*). Dat zij dan dacht dat het probleem voorbij zou zijn, betreft niet meer dan een loutere blote bewering, die geenszins een verantwoording biedt voor het onvermeld laten van de rechtstreekse aanleiding van haar vertrek uit haar herkomstland.

4.3.4.2.2. Ten tweede hebben de overige familieleden (namelijk de broers en schoonzus van eerste verzoekster), die reeds twee beschermingsverzoeken in België hebben ingediend en wiens volgend verzoek ook reeds afgesloten werd met een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek, evenmin op enig moment gewag gemaakt van een stammenprobleem dat hun gezin zou kennen. Zij stelden in het kader van hun volgend verzoek louter en alleen dat hun problemen, zoals uiteengezet in het kader van hun eerste beschermingsverzoek, nog actueel zijn (AD CGVS, landeninformatie, stukken 4 en 5). Indien er effectief sprake zou zijn van een stammenprobleem, waarbij de stam van hun eigen ouders betrokken is (zie *supra*), hun eigen zus werd bedreigd en zij bovendien ook nog eens werden opgebeld door woedende ooms (NPO eerste verzoekster, p. 14), kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hiervan melding zouden maken, ook al zouden zij, volgens hun betoog in het verzoekschrift dat geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, hierdoor niet persoonlijk geïnterviewd worden. Dat ook zij dit probleem tot twee maal toe onvermeld lieten, komt de geloofwaardigheid ervan allerminst ten goede, zoals op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissingen. Dit geldt des te meer nu de broers van eerste verzoeksters blijkbaar wel gecontacteerd worden door de paternale ooms in Irak en lastiggevallend worden (*ibid.*, p. 31-32). Hun stilzwijgen over het stammenprobleem is des te meer opmerkelijk nu ook hun vader hiervan slachtoffer is geworden. Immers, eerste verzoekster licht toe dat haar vader nadien nog problemen heeft gekend met de neven en vooral beledigingen heeft ontvangen (*ibid.*, p. 31) en dat haar vader in het ziekenhuis beland is naar aanleiding van het stammenbesluit van 20 augustus 2023 (*ibid.*, p. 4). Voorgaande wordt ook bevestigd door tweede verzoekster (AD CGVS, Verklaring Volgend verzoek, punt 19). De beslissingen tot niet-ontvankelijk volgend verzoek, genomen ten aanzien van haar broers, dateren van december 2023 en januari 2024 (*ibid.*), en de stammenproblemen dateren van daarvoor, waardoor er geen dienstige verantwoording wordt geboden voor het stilzwijgen hieromtrent.

4.3.4.2.3. Ten derde wordt eerste verzoeksters relaas, dat zij verliefd was op A. en betraapt werd door haar paternale neven, door wie zij vervolgens is geslagen, verder onderuit gehaald door de vaststelling dat zij hiervan tijdens haar beschermingsverzoek in Griekenland, waarvan zij herhaaldelijk beweerde dat zij er geen had ingediend (NPO eerste verzoekster, p. 6; AD CGVS, Verklaring DVZ, 22.09.2023, punt 23), geen melding had gemaakt. In Griekenland schoof zij een andere reden naar voren voor haar vlucht uit Irak. Op de vraag om in een paar woorden te omschrijven waarom zij niet meer kan terugkeren naar haar herkomstland, verwijst eerste verzoekster louter en alleen naar het conflict tussen sjiïeten en soennieten en het gebrek aan

veiligheid (AD CGVS, landeninformatie, stuk 9, aanvraag derde landen). De stukken omtrent het in Griekenland ingediende beschermingsverzoek, bevinden zich, in tegenstelling tot wat verzoeksters beweren, wel degelijk in het administratief dossier. Bovendien blijkt uit de Griekse vragenlijst dat eerste verzoekster werd bijgestaan door een tolk van EASO en dat zij zelf haar verklaringen heeft ondertekend. Indien zij meent dat haar verklaringen niet op correcte wijze werden afgenomen of werden neergepend, komt het aan haar toe om dit *in concreto* aan te tonen. Zij is hiertoe echter niet in staat en beperkt zich tot het uiten van blote beweringen. Zij komt niet verder dan op te werpen dat de omstandigheden, waarin zij werd gehoord niet gekend zijn, zonder hier op enige wijze dieper op in te gaan hoewel zij nochtans degene was die hierbij aanwezig was. Hierbij komt nog dat eerste verzoekster ten aanzien van de Griekse autoriteiten heeft verklaard dat zij haar paspoort verloren is in de zee en dat haar vader overleden is (*ibid.*), terwijl zij voor de Belgische autoriteiten beweert dat haar vader zich in het ziekenhuis bevindt (NPO eerste verzoekster, p. 4) en dat haar paspoort door de smokkelaar bij de smokkelroute werd afgenomen en zij die niet heeft teruggekregen (*ibid.*, p. 5). Deze tegenstrijdige verklaringen, die, zoals in de bestreden beslissingen op gedegen wijze worden toegelicht, doen vermoeden dat eerste verzoekster haar paspoort achterhoudt om zo bepaalde informatie te verhullen, wat wederom nefast is voor haar algehele geloofwaardigheid. Hiertegen hebben zij overigens niets in te brengen in hun verzoekschrift.

4.3.4.2.4. Ten vierde overtuigt eerste verzoeksters voorstelling van de feiten aangaande haar ontmoetingen met haar geliefde niet in het licht van de door haar geschetste context. Volgens haar verklaringen riskeerde zij, indien zij een relatie zou hebben met een andere man dan degene aan wie zij was beloofd, gedood te worden (NPO eerste verzoekster, p. 17). Indien haar werkelijk jarenlang een doodsb bedreiging boven het hoofd hing, is het allerminst aannemelijk dat zij haar geliefde A. openlijk in een café zou ontmoeten (*ibid.*, p. 19) en geen voorzorgsmaatregelen zou nemen (*ibid.*, p. 25). Haar verklaring, dat zij riskeerde gedood te worden, valt niet te rijmen met haar verklaring dat ze niet verwacht had in zo een toestand terecht te komen (*ibid.*, p. 22). Het is in dit verband voorts allerminst plausibel dat verzoekster, ondanks haar loutere publieke ontmoetingen met A. (*ibid.*, p. 22), niet gedacht had dat ze gezien zouden worden (*ibid.*, p. 20). Hun publieke ontmoetingen rijmen dan weer niet met de voorzichtigheid die eerste verzoekster aan de dag zou hebben gelegd toen zij van A. cadeautjes kreeg (*ibid.*, p. 24). Bovendien is eerste verzoekster niet consistent over het aantal keren dat zij en A. elkaar ontmoet hebben gedurende het jaar dat zij met elkaar een relatie hadden (*ibid.*, p. 18). Zij verklaart eens dat zij met elkaar een viertal keer hebben afgesproken (*ibid.*, p. 19) om dan weer te stellen dat ze elkaar één keer per maand zagen omdat het onmogelijk was om hem elke week te zien (*ibid.*, p. 20). Voorgaande tegenstrijdige en inconsistente verklaringen, die betrekking hebben op een kernaspect van haar asielrelaas, dragen bij tot de ongeloofwaardigheid ervan.

4.3.4.3. Eerste verzoeksters verklaringen, over de problemen die ze zou hebben gekend met de stammen omwille van haar discobezoek en de 'live'-post op Instagram overtuigen evenmin.

4.3.4.3.1. Vooreerst is het allerminst aannemelijk dat eerste verzoekster, gelet op de doodsb bedreiging van haar paternale neven (zie *supra*), na haar aankomst in België, op Instagram bevriend zou zijn met haar paternale nichten (NPO eerste verzoekster, p. 30). Dit aspect ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van de door haar voorgestelde gebeurtenissen, vooral nu zij aangaf dat zij sinds haar vertrek alles op Instagram had geannuleerd en opnieuw had opgestart, waardoor het haar bewuste keuze was om (opnieuw) contact op te nemen met haar paternale nichten (NPO eerste verzoekster, p. 22) en dit ondanks zij voor haar paternale neven gevlucht is uit Irak. Bovendien zijn verzoeksters' verklaringen in dit verband onderling tegenstrijdig. Eerste verzoekster houdt voor dat zij haar nichten opnieuw had toegevoegd aan haar Instagram, nadat ze eerder alles had afgesloten (*ibid.*). Haar moeder licht toe dat haar dochter haar had verteld dat ze vergeten was dat ze bevriend was met haar nichten op Instagram en dat ze dit haar dochter had verweten en haar had verteld dat ze het vuur op hen had geopend (NPO tweede verzoekster, p. 12). Nu de contacten met haar nichten rechtstreeks tot gevolg hadden dat haar neven op de hoogte kwamen van die post en dit de kern vormt van haar vrees, werpt voorgaande inconsistentie tussen hun verklaringen onderling wel degelijk een smet op de geloofwaardigheid ervan. Door in het verzoekschrift erop te wijzen dat het voor zich spreekt dat een moeder niet persé op de hoogte is van hoe haar dochter haar contacten op het internet beheert en dat zij zich dus kan vergissen over hoe de feiten in elkaar zitten, beperken zij zich tot een loutere blote bewering die geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Bovendien betreft niet dit zomaar een vergissing, maar raakt deze de kern van hun vluchtrelaas.

4.3.4.3.2. Voorts blijkt hun vrees gelinkt aan een zogezegde live-post louter gestoeld op blote beweringen, die niet ondersteund worden aan de hand van documenten met een zekere bewijswaarde. Immers, de foto's van haar en haar vriendin aan een toog (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6), tonen niet aan dat zij uiting in een disco en hiervan een live-post had gemaakt, die dan door haar paternale nichten gezien zou zijn en zou zijn doorgestuurd naar haar paternale neven (NPO eerste verzoekster, p. 5, 16, 30-31). Bovendien kunnen de precieze omstandigheden, waarin de foto's werden genomen niet worden vastgesteld en kunnen ze gemakkelijk in scène zijn gezet. Nu reeds geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zij zouden kennen met eerste verzoeksters paternale neven, is het evenmin aannemelijk dat

zij omwille van een bepaald gedrag in België, dat op geen enkele wijze geobjectiveerd wordt, geïsoleerd zou worden door haar familie in Irak. Verzoeksters slagen er hoegenaamd niet in dit *in concreto* aan te tonen.

4.3.4.3.3. Verzoeksters brengen verder niets in tegen de pertinente motieven in de bestreden beslissingen, dat het in alle redelijkheid verwacht kan worden dat eerste verzoeksters, als zij daadwerkelijk een geheime relatie zou gehad hebben en hieromtrent problemen gekend zou hebben met haar paternale familie, om deze redenen al eerder verstoten zou zijn en dat het feit dat zij daardoor niet eerder verstoten werd, des te meer bevestigt dat aan haar geheime relatie en de problemen hierdoor geen enkel geloof gehecht kan worden.

4.3.4.4. Verzoeksters beweren weliswaar dat de neergelegde documenten niet op zorgvuldige wijze werden onderzocht, maar laten na te preciseren welk stuk dan wel zou zijn veronachtzaamd. Het stammenbesluit (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3), waarin geschreven staat dat er een bijeenkomst was op 20 augustus 2023 tussen de twee stammen waarbij overeengekomen werd dat verzoeksters verstoten zijn en hun bloed zal worden vergoten geeft geen weergave van de gebeurtenissen zoals door verzoeksters wordt omschreven in het kader van hun beschermingsverzoek en waardoor zij niet zouden kunnen terugkeren naar Irak, waardoor het die (ongeloofwaardig bevonden) verklaringen niet kan ondersteunen. Bovendien betreft het een kleurenkopie en geen origineel - wat zich bij de vader zou bevinden (NPO eerste verzoekster, p. 5) - en kan het door éénieder zijn opgesteld of geschreven. Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Irak een grote mate aan corruptie heerst en dat alle documenten tegen betaling verkregen kunnen worden (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1).

De foto's die verzoeksters verwondingen zouden aantonen en de foto's waarop haar vader te zien zou zijn in een ziekenhuisbed (NPO eerste verzoekster, p. 4; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2) betreffen wederom privéfoto's waarvan de bewijswaarde zeer relatief, dan wel onbestaande is. Zo kan eender wie erop staan afgebeeld, te meer nu uit de foto's van de verwondingen detailfoto's betreffen en de reden voor het ziekenhuisverblijf er niet uit af te leiden valt. Privéfoto's kunnen eenvoudigweg geënceneerd worden en geven geen enkele informatie over de omstandigheden waarin ze zijn genomen. De medische attesten die betrekking zouden hebben op de vader van eerste verzoekster (NPO eerste verzoekster, p. 4; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4) werpen geen enkel zicht op de omstandigheden waarin de medische problemen zijn ontstaan, vertonen geen enkele link met hun vluchtrelaas en kunnen verzoeksters relaas aldus niet onderbouwen.

4.3.4.5. Waar wordt aangevoerd dat eerste verzoekster op minderjarige leeftijd in België is toegekomen, zij hier haar leven heeft opgebouwd en geen hoofddoek wenst te dragen, wordt opgemerkt dat uit de thans beschikbare informatie geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat verzoekster enige tijd in België heeft verbleven, volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde. Eerste verzoekster, die zich ertoe beperkt te stellen geen hoofddoek te willen dragen omdat zij zich dan beperkt voelt (NPO eerste verzoekster p. 7), toont evenmin *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij in haar land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd en geïsoleerd. Zij toont niet aan dat haar verblijf en integratie in Europa van haar een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Irak niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zouden kunnen aarden te meer zij daar is geboren, er tot haar zeventiende heeft gewoond, er tot het vierde middelbaar naar school gegaan is tot augustus 2020 (*ibid.*, p. 8) en zij niet aantoonbaar dat zij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar zij ook in België vergezeld is van haar moeder, broers en schoonzus, wiens beschermingsverzoeken ook werden afgewezen (zie *supra*) en zij nog contact onderhoudt met haar in Irak verblijvende vader (NPO eerste verzoekster p.10). Ter terechtzitting bevestigt zij dit, waar zij aangeeft dat hij haar relatie die zij inmiddels in België zou hebben met een Iraakse man, heeft goedgekeurd. Evenmin toont eerste verzoekster aan dat zij omwille van haar verblijf in België en omwille van haar poging tot integratie, riskeert te worden geïsoleerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt eerste verzoekster niet aannemelijk dat zij omwille van haar afwezigheid uit Irak bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade inhouden in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet noch kan dit blijken uit de beschikbare informatie gelet op de individuele omstandigheden van verzoekster zoals in onderhavig arrest aangestipt.

Op basis van de thans voorliggende landeninformatie kan bovendien niet besloten worden dat het louter behoren tot "de sociale groep van de vrouwen" volstaat om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Nergens blijkt dat er in Irak sprake is van groepsvervolging tegen vrouwen en/of meisjes, waardoor verzoeksters in dit verband individuele elementen dienen aan te reiken om hun vrees, als vrouw, te concretiseren, waartoe zij echter, de overige vaststellingen in onderhavig arrest mee in acht genomen, in gebreke blijven. Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in Irak en het betoog rond een verblijf in Europa en omtrent het vrouw-zijn is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag. In dit verband dit opnieuw gewezen te worden naar het bestaan van hun sociaal en familiaal netwerk en de vaststelling dat zij hun vrees bij terugkeer niet aannemelijk hebben gemaakt.

4.3.4.6. Door er nog op te wijzen dat zij als soennieten een risico lopen op vervolging, waarbij zij verwijzen naar algemene landeninformatie die dateert van 2021 en 2022, zonder deze op hun persoonlijke situatie te betrekken, maken zij allerminst aannemelijk dat er in Bagdad sprake is van groepsvervolging waarbij alle soennieten vervolgd worden. Dat zij louter op basis van het feit dat zij Soenniet zijn afkomstig uit Irak de internationale beschermingsstatus moeten worden toegekend, tonen zij hoegenaamd niet aan en blijkt niet uit de beschikbare landeninformatie. Uit de *EUAA Country Guidance note: Iraq* van juni 2022, waarnaar verwezen in de bestreden beslissingen, blijkt immers niet dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeksters louter door hun geloofsstrekking dreigen te worden gevisieerd of vervolgd (p. 89-91). Dat er individuele omstandigheden aanwezig zijn die maken dat zij persoonlijk als soenniet dreigen gevisieerd of vervolgd te worden, tonen zij niet aan. Tot slot maken zij niet aannemelijk dat zij, laat staan om welke reden, bij terugkeer beschouwd zouden worden als personen geaffilieerd met IS.

4.3.4.7. Waar zij tot slot nog opwerpen dat tweede verzoekster lijdt aan PTSD, vindt dit geen steun in de neergelegde medische attesten. Zoals reeds *supra* besproken, is het medisch verslag, waarin slechts wordt gesteld dat er sprake lijkt van een posttraumatische stress stoornis niet volledig nu die desbetreffende zin niet wordt afgemaakt en wordt er voor het overige slechts een vermoeden geuit van PTSD, doch geen diagnose gesteld. Hoewel het niet ontkend wordt dat tweede verzoekster mentale problemen heeft, er een vermoeden is van epileptisch insult en er daarnaast sprake is van een fors katatoon toestandsbeeld, houdt de aangevoerde psychologische en medische problematiek geen verband met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak *M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40)*. Verzoeksters tonen *in casu* geenszins aan dat tweede verzoekster, omwille van haar gezondheidsproblemen zal worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zij brengen geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd, te meer er geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie, met name de COI Focus van 2022 volstaat evenmin. Hieruit blijkt, in tegenstelling tot wat zij voorhouden, dat in het geval van personen met mentale en fysieke handicaps niet alle personen met dit profiel het risico lopen dat vereist is voor een gegronde vrees voor vervolging en dat bovendien rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden, zoals de verschillende risicodragende omstandigheden, waaronder, leeftijd, zichtbaarheid, negatieve perceptie,... Dat iedere Iraakse onderdaan, die psychologische moeilijkheden heeft, in aanmerking moet komen voor een internationale beschermingsstatus, blijkt aldus niet.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeksters in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun vluchtrelaas en dat zij niet aannemelijk gemaakt hebben Irak verlaten te hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeksters kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeksters.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeksters een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Het wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO *Guidance note* komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien hun verklaringen met betrekking tot hun regio van herkomst in Irak, moet *in casu* de veiligheidssituatie in Bagdad worden beoordeeld. De commissaris-generaal heeft hieromtrent in haar

beslissingen uitvoerig en op pertinente wijze, rekening houdend met de landeninformatie waarvan zij telkenmale de weblinks vermeldt, gemotiveerd, die integraal wordt overgenomen.

In Bagdad is er geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die er naar terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters brengen met de verwijzing naar algemene landeninformatie van 2021 en 2022 geen valabele informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De internetartikels waarnaar verzoeksters verwijzen en die onder andere betrekking hebben op de corruptie, de protesten van de bevolking tegen de Iraakse regering, de aanslagen ten gevolge van de spanningen tussen Amerikanen en Iraniërs en de opkomst van IS, doen geen afbreuk aan voorgaande. Het feit dat er veiligheidsincidenten plaatsvinden, betekent immers niet dat de analyse van de commissaris-generaal, achterhaald is en dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts niet dat het geweld in Bagdad een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Iraq van 2022* (p. 49). Verzoeksters tonen geen persoonlijke omstandigheden aan die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhoogt.

Er liggen *in casu* geen elementen voor die verzoeksters bijzonder kwetsbaar zouden maken in geval van terugkeer naar Irak in die mate dat deze tot gevolg zouden hebben dat zij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico zouden lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoewel geenszins betwist wordt dat tweede verzoekster fysieke en psychologische problemen heeft, laten verzoeksters evenwel na concreet uiteen te zetten en specifiek aannemelijk te maken dat zij omwille van de opgesomde symptomen en genomen medicatie in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, te meer zij niet aanvoert, laat staan aantoonbaar dat zij niet verder kan behandeld, opgevolgd of ondersteund worden in Irak en zij gelet op haar ongeloofwaardig bevonden relaas en de vaststellingen *supra* in acht genomen niet aannemelijk maakt dat zij niet kan terugvallen op een sociaal en familiaal netwerk in Irak alwaar zij is opgegroeid en nog over familieleden beschikt. Er wordt aan herinnerd dat ook de beschermingsverzoeken van hun respectievelijke broer/zoons werd afgewezen en hun respectievelijke vader/echtgenoot nog in Irak verblijft.

Ook hun betoog over de situatie ten gevolge van de Covid-pandemie kan niet overtuigen nu de pandemie niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door één van de actoren zoals bepaald in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet. Bovendien komen verzoeksters wederom niet verder dan een verwijzing naar de algemene situatie zonder die op eniger wijze te betrekken op hun persoon.

Gelet op het voormelde, tonen verzoeksters niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters niet als vluchteling erkend kunnen worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters door het CGVS uitvoerig gehoord werden. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de

zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------